

Tallene viser, at England gennem Aarene har aftaget saa godt som hele Mængden (ca. 99 pCt.) af det Bacon, der er udført herfra Landet. Danmarks Andel i Englands samlede Indførsel af Bacon og Skinker udgjorde i Aarene 1929—31 gennemsnitlig 62 pCt.

Ved en Overenskomst, som blev indgaaet i London i Efteraaret 1932 mellem de forskellige baconimporterende Landes Regeringer og England, aftaltes en »frivillig« Begrænsning af Tilførslerne af Bacon og Skinker til det engelske Marked fra og med 22. November 1932, og Kvotaen blev for Tiden indtil 23. Januar 1933 for Danmarks Vedkommende fastsat til 506 000 cwt. pr. Maaned, d. v. s. 257 048 tons. Ordningen er med forskellige Ændringer i Kvotasatserne stadig blevet forlænget.

Til Sikring af at denne frivillige Begrænsning blev overholdt, paabød Landbrugsministeriet, at der kun maa udføres Bacon og Skinker til England, saafremt Varerne er ledsaget af Passersedler, der er attesterede af de kontrollerende Dyr læger, og Toldvæsenet blev samtidigt instrueret om at paase, at Passersedlerne bliver afleverede til vedkommende Toldkammer.

Den 16. November 1932 nedsatte Landbrugsministeriet et Udvalg, Landbrugsministeriets Baconudvalg, til at paase, at Kvotaen ikke overskrides, og til at fordele Kontingentet paa de enkelte Slagterier. Der tilstilles ugentlig Landbrugsministeriet Oversigter over de udførte Kvanta af Bacon og Skinker.

For at kunne gennemføre Indskrænkningen i Tilførslerne til England var det nødvendigt at søge tilvejebragt en Begrænsning af Produktionen af Svin her i Landet saavel som at søge andre Markeder for Udførselen af Svin og Produkter af Svin.

Andelsslagterierne havde i den Anledning paa Delegeretmøder i December 1932 og Januar 1933 drøftet, hvorledes en Regulering af Svineproduktionen skulde finde Sted, og paa et Møde den 9. Januar 1933 blev af et Flertal vedtaget en Ordning, hvorefter der skulde tildeles hver Svineproducent forlods 5 Svin pr. Ejendom og derefter $\frac{2}{5}$ paa Grundskyld, $\frac{2}{5}$ paa Skummetmælk (Kærnemælk samt Valle omregnet til Skummetmælks Værdi) og $\frac{1}{5}$ i Forhold til Leveringen i 1932, dog at ingen Producent maatte levere mere end i 1932, uden at særlige Forhold kunde berettigede dertil, f. Eks. Ejerskifte, Udstykning, unormal ringe Mælkemængde paa Grund af Sygdom hos Kvæget og lign.

Ved Lov af 21. Februar 1933 om Regulering af Svineproduktionen bemyndigedes Landbrugsministeren til med Tilslutning af Landbrugsraadet at træffe Foranstaltninger i den Hensigt at regulere Størrelsen af Svineslagtingerne og begrænse Svineproduktionen. I Henhold hertil udstedtes Bekendtgørelse af 28. Februar 1933 om Regulering af Svineproduktionen, hvori Landbrugsministeriet bemyndigede Andels- og Privatslagterierne til at træffe en Ordning om Begrænsning af Slagtningerne ved to forskellige Noteringer for Svin, og hvorved der paalagdes en Slagteafgift af 2 Kr. pr. Svin. En saadan Afgift var allerede ifølge en frivillig Ordning opkrævet af Baconudvalget fra den 25. November at regne. Hensigten med Slagteafgiften var at gøre det muligt at betale samme Pris for alle Svin, der solgtes til England, paa Hjemmemarkedet og gennem Baconudvalget paa de sekundære Markeder.

Ved Skrivelse af 18. Marts 1933 nedsatte Landbrugsministeriet et Svinereguleringsudvalg med den Opgave at bistaa Ministeriet ved Gennemførelse af Svinereguleringen. Udvalget skulde fremkomme med Forslag til Fordeling af de Svinekort, som berettigede Producenterne til ved Slagtningen af deres Svin at faa disse betalt efter en Notering paa Grundlag af den i England opnaaede Pris. Samtidig nedsattes i hver Kommune et Nævn, som skulde bistaa Landbrugsministeriets Svinereguleringsudvalg ved Gennemførelsen af Ordningen.

Andels- og Privatslagterierne benyttede ikke den dem i Bekendtgørelse af 28. Februar 1933 givne Bemyndigelse til at regulere Slagtningerne, idet en saadan Regulering